

*Liceul de Artă
Baia Mare*

Tresare gândul...

**Foaie literară (online)
Nr. 5 (anul III)/mai 2011
ISSN 1844 -6639**

Coordonator: prof. Anca Sabo

*Liceul de Artă
Baia Mare*

Tresare gândul...

<http://www.didactic.ro/revista/tresare-g>

**Foaie literară (online)
Nr. 5(anul III)/mai 2011
ISSN 1844 -6639**

Coordonator: prof. Anca Sabo

Redacția

**Jessica Boltya, IX A
Iulia Man, IX A
Dana Maria Crișan, VI C
Maria Bîrle, VI C
Teodora Lazar, VII C
Florina Dan, VI A
Flavia Filip, VI A**

Din cuprins

**Luna Mai
Atelier
Poezie
Proză
Eseu
Invitație la lectură
Alte gânduri**

Colaborator nr. 5/2011:

Prof. Iulia Dascălu, Scoala nr. 1-Loc. 1 Decembrie, Jud. Ilfov

LUNA MAI

*„Te simți în orice zi ca-n rai
În fericita lună mai
Atunci când stai în umbra diafană
Sub pâlcurile de mirt dintr-o poiană.”*
(Richard Barnfield)

Luna mai a fost poartă numele zeiței grecești Maia, zâna pământului roditor. Ea simbolizează primăvara și i se aduceau ofrande pentru a o face să protejeze vegetația de cele rele.

Denumirile populare a lunii sunt *Florar*, *Frunzar* și *luna ierburilor*. În luna mai parcă raiul coboară pe pământ, provocând o explozie de lumină și viață. Zicala populară "Mai e rai" este foarte grăitoare în acest sens.

Noi oamenii, fiind în strânsă legătură cu ceea ce ne înconjoară, o dată cu metamorfozarea naturii, la rândul nostru trecem la o altă stare de spirit, o stare inspirată de jocul de culoare reverberant adus de luna mai.

Înțelepciunea populară a văzut în fenomenele mai puțin obișnuite ale lunii mai semne prevestitoare ale evenimentelor din timpul verii: dacă sunt mulți greieri, înseamnă că va fi fân puțin, gandacii multi din luna mai vestesc un an mănos, tunetele prevestesc un an rodnic, răcoarea lunii mai aduce fân și mult vin.

Luna mai oferă prin tot ceea ce are ea mai bun, încredere și energie. Vă invităm, deci, în cele ce urmează să vă energizați sufletele cu ce avem noi mai bun: creativitate și dorința de a vă încânta.

Iulia Man, clasa a IX- a A

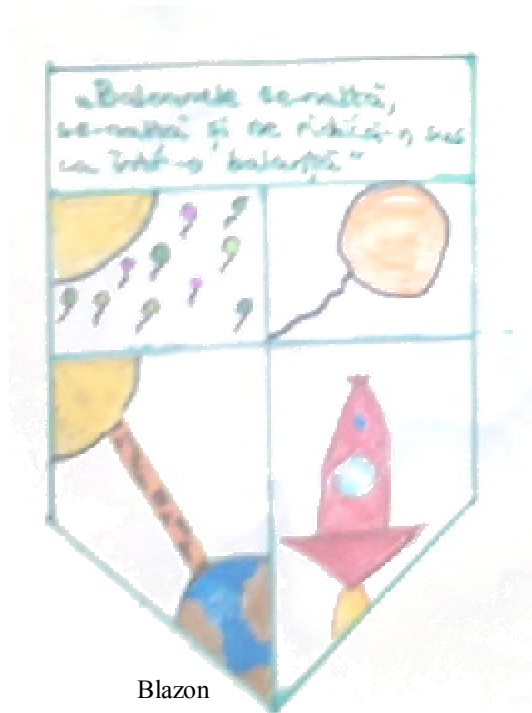

Acrostih

Gândul zboară neliniștit
 Raiul de vise zumzăie neoprit
 Inima bate tot mai tare
 Vântul suflă fără-ncetare
 Eu mă uit la lună și îmi imaginez
 Ilustrație pe care singură o creez.

Cvintet

Luna
 Mare, luminoasă,
 Strălucește, zâmbește și arată
 Iubire și căldură parcă
 Lucind.

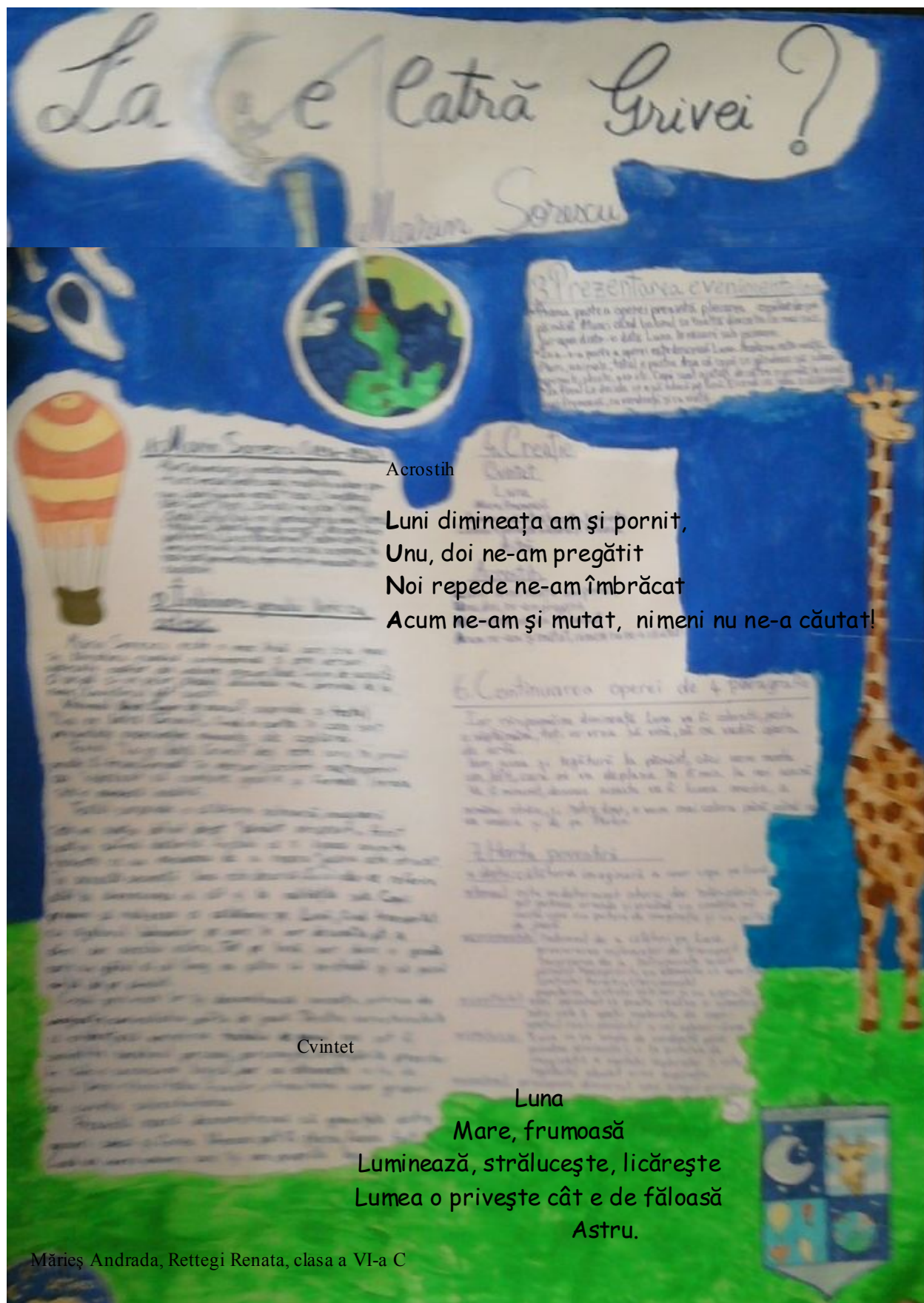

Blazon

Îmbinarea genurilor literare

Scriitorii contemporani combină genurile și formele literare într-o manieră inedită. Operele lor demonstrează că granițele dintre genuri, specii și forme literare pot fi șterse, fiecare text fiind un microunivers care își are propriile legi.

Mic Roberta, Sandu Andrada, Stanciu Anamaria, Mihai Alexandra, clasa a VI-a C

Acrostih

Luni dimineața am și pornit,
Unu, doi ne-am pregătit
Noi repede ne-am îmbrăcat
Acum ne-am și mutat, nimeni nu ne-a căutat!

Cvintet

Luna

Mare, frumoasă
Luminează, strălucește, licărește
Lumea o privește cât e de făloasă
Astru.

Mărieș Andrada, Rettegi Renata, clasa a VI-a C

La oglindă

de G. Coșbuc

Date:

(1866-1914)

- Poet, traducător și jurnalist
- Autor al volumelor de versuri: Balade și idile, Fie de fete, Cântec de viteză.
- Coșbuc a făcut o revoluție în poezia românească. El a introdus pe țărani în poezie, țărani adevărați, cu dureri și bucurii, cu oameni întregi. Coșbuc l-a căutat întâi pe țărani așa, cum sunt. Venind cu subțelul și reproșul, a dat o înțelegere nouă versului poeziei românești.
- Opera prezintă monologul unei fete care profită de lipsa mamei și se adresează în oglindă cu toate de femeie născută.

Def. genului liric

• Genul liric este totalitatea operelor literare în care autorul își exprimă gândurile și sentimentele în mod direct prin intermediul celui liric și a figurilor de stil. Eul liric este ușa pe care o folosește poetul pentru a realiza prezentarea tablourilor de natură sau de a transmite sentimentele.

Prezentarea portretului

- lăudăroasă
- buie de fată
- "Ti stă bine-n tot felul"
- nu-i fată ca orice
- fată frumoasă
- voinică
- cap frumos
- sperie

Figuri de stil identificate

- enumerări: "Uite solă, beza și toate și casite cumpărate"
- epitet: cap frumos, gânduri bune
- personificare: "tu mă poți oglindă spune!"
- comparație: "fată ca orice"

Limeric-ul

Mama e pleasă-n sat, fată singură acasă
Se îmbacă cu de teste, și-i spune vâi frumoasă
Dacă-ai prins-o mama oia, ce îi vei da ea
Și până acum se află în marea băta
Mai bine nu se înacă oia.

Poezie:

Când mama a plecat de-acasă
A rămas cea frumoasă
A pus oglinda-n cui
Ca a lui mama fată născută

Când se uită ea-n oglindă
Se admiră, se inspiră
Și se întrebă: dacă, oare,
Alai cap care răzore
Nu ai e? Ai e oare?

Alai e ea și voinică,
Dar de mamă îi e cam frică
Dacă ar fi vădit-o acum
Fătul era sigur serm.

Când îi pune cap răzore
De nimic nu mai ta seama
Dar acum și mama-i căsă
Sunt cu flori cu multă oia,
Și se crede e fată
Adevărul e: frumoasă

Ti stă bine cu tot felul
Se poate cum ești născută
Are solă, beza și toate
Și casite cumpărate

Este-o fată născută
Cu o sâmbă o dată
Dar când mama vine-acasă
Nu mai e oia belesă
Într-un timp scurt din oia

Cvintetul

Fata
voinică, frumoasă
se sperie, se mândrește și se uită
La ea în oglindă
Trezirind

CARTEA- OBIECT CULTURAL

LUCRĂRI COLECTIVE: CLASA A VII-A C

Iar și iar...

Lună frumoasă, te-am așteptat de mult
Ultima lună de primăvară
Noi o să îți ducem lipsa
Adevărat îți spun

M-ai făcut fericită
Acum voi împlini treisprezece ani!
Iar si iar....

Diana Călina, clasa a VI-a C

Colorata lună mai

Luna mai e colorată
Una cam puțin ciudată
Ne înveselește mereu
Arătând câte un zmeu.

Mai e o lună bucuroasă
Are flori, copaci și iarbă
Imediat parcă pleacă.

Iris Nițulescu, clasa a VI-a C

Mă uimește

Mă uimește
Apa ce iubește
Iarba ce și crește.

Teodora Lazar, clasa a VII-a C

Uimire și iubire

Luna mai mă încântă
Uimire îmi provoacă.
Natura este dezlănțuită
A fost și va fi mereu luna mea favorită.

Mai, perioada mea de suflet
Am trăit clipe de neuitat împreună
Iubire am față de această lună!

Alexandra Mihai, clasa a VI-a C

Mai

Luna mai îndelung așteptată
Urma curând să apară
Numai soare prevedea
Așa era ea.

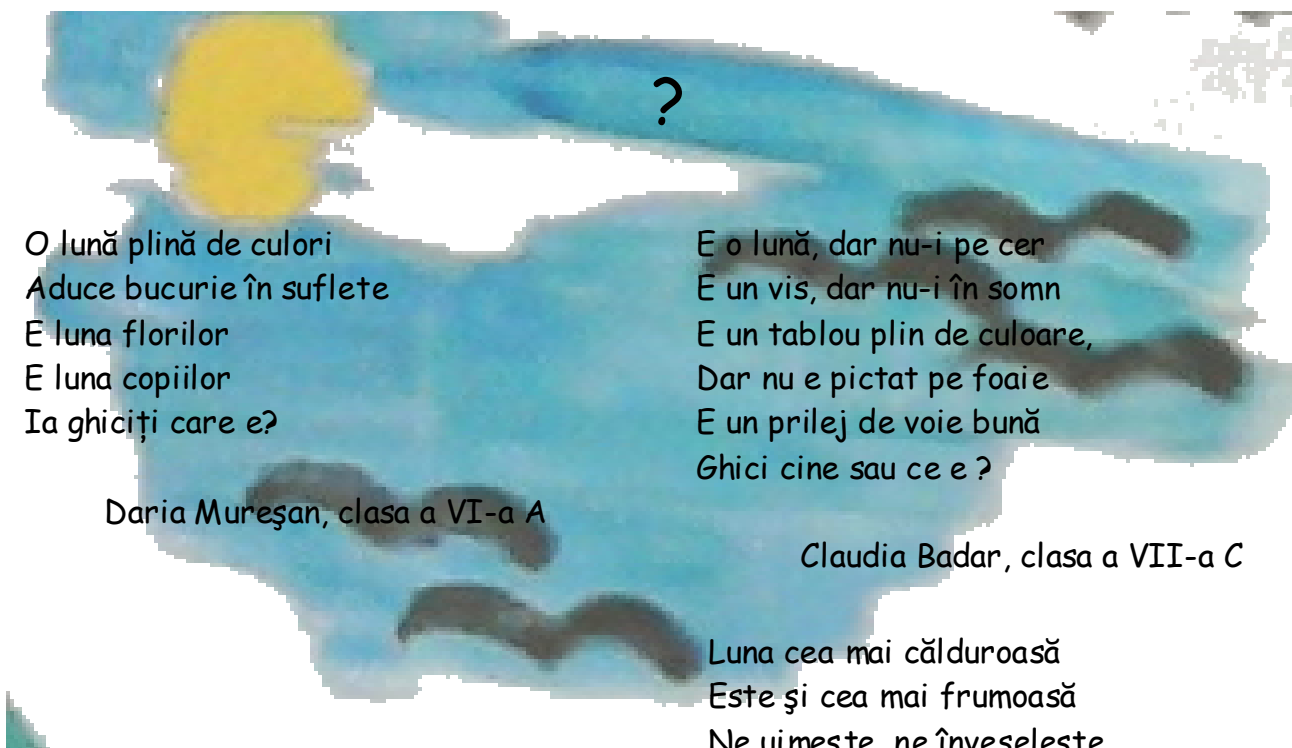
Mai e o lună colorată
Acum e și parfumată
Nici vorbă de iarnă friguroasă.

Andrada Sandu, clasa a VI-a C

Soare

Soare dulce, nezâmbești,
Odihnit de frigul iernii
Azi sub ochii noștri crești
Raze calde aduci verii
Este clar că ne iubești.

Voicu Iulia, clasa a VII-a C

O lună plină de culori
Aduce bucurie în suflete
E luna florilor
E luna copiilor
Ia ghiciți care e?

Daria Mureșan, clasa a VI-a A

E o lună, dar nu-i pe cer
E un vis, dar nu-i în somn
E un tablou plin de culoare,
Dar nu e pictat pe foaie
E un prilej de voie bună
Ghici cine sau ce e ?

Claudia Badar, clasa a VII-a C

Luna cea mai călduroasă
Este și cea mai frumoasă
Ne uimește, ne înveselește
Dorințele ni le îndeplinește.

Flavia Filip, clasa a VI-a A

E frumoasă, ne-ncălzește
Ne aduce bucurie și flori
Și multă veselie
Și e luna ce vestește vara.

Iris Caba, clasa a VI-a C

E ultima din primăvară
Când copiii ies afară
E-nsoțită,
Așteptată.
Hai, gândește-te odată!

Diana Domnița, clasa a VI-a A

Imagine: Lucrări colective: detaliu, VII C

Cromo-asociere prin poezie

P
O
E
P
E
Apele mării
Pure ca petalele trandafirilor
Albastre ca cerul senin,
Fără nori
Frunzele verzi
Precum culoarea
Oameni ce-mi încântă vederea zilnic,
Culoare ce-mi dă încredere
Culoare ce-mi unge sufletul
Roșu, culoarea trandafirilor
Culoare a pasiunii
Ce-mi dă curajul
Alb, culoare pură
Cularea lăcrămioarelor
Lăcrămioare ce răsar primăvara, în mai
După ce toate renasc
Din nou, din nou și din nou....

Liliana Reszler, clasa a VII-a C

Imagine: Cerasela Nicoară, clasa a VII-a

Aurul verde din curtea școlii

Aurul verde din curtea școlii mele
Se întinde prin toate colțurile
Mii de turturele
Zboară pe-aici vesele.

Aici își au cuiburile
Bineînțelele familiile
Amintirile, necazurile
Și clipele fericite

Niciodată nu mi-aș imagina
Curtea fără verdeața
Care-mi înveselește ziua
Și-mi umple mereu viața.

Alexandra Mihai, clasa a VI-a C

Mai, o explozie de culori

Mai, o explozie de culori,
Mii de flori,
Soare puternic,
Adieri înmiresmate,
Margarete înflorite,
Mângâieri puternice!
Totu-i verde!
Copiii ies la joacă
Păsările s-au întors acasă
Fetele culeg margarete, lalele
În mii de culori,
Peste tot culori calde!
Deja se știe,
A venit primăvara!

Renata Rettégi, clasa a VI-a C

Luna Mai

Luna mai,
Lună a speranței
Lună ce aduci flori de toate felurile
Existente și inexistente
Lună ce dai frâu liber imaginației
Și iubirii față de semenii noștri
Lună în care
Totul este încă pur,
Însă nu pentru mult timp
Căci după vine luna iunie
Luna soarelui puternic, lună a fericirii
Fără măsură
Fără de acea curățenie pe care ne-o dă
mai

Lună a florilor de câmp
Lună ce niciodată nu-mi va părăsi inima.

Liliana Reszler, clasa a VII-a C

Nicoară Cerasela, clasa a VII-a C

MAI

Luna
Colorată, miraculoasă
Pictează, reînvie, desenează
Mai a colorat din nou
Pictorița.

Dan Florina, clasa a VI-a A

Legenda pădurii

Într-o pădure întunecoasă
Unde nimeni nu ascultă nimic
Și i se pare totul înfiorător
Nu este chiar așa...
Dacă ai sta să asculți natura,
Ți s-ar părea că ești înconjurat
De o vrajă minunată
Vântul îmbracă toate formele de relief
...natura se trezește la viață
Copacii înfrunzesc, înfloresc
Animalele se trezesc
Totul a reînviat și pădurea se distreză
Florile înfloresc, câmpia zâmbește.
Pădurea trăiește.

Daliana Lazurca, clasa a VI-a A

Gând...ce tresare

Fără să mă gândesc
Scriu aceste versuri
Pentru a-ți aminti
Că odată te-am iubit
Și sper că la un moment dat
m-ai iubit și tu
Iar când vei realiza
Probabil că va fi prea târziu
Pentru că eu probabil nu voi mai fi
Dar când te vei întreba
Oare ce fac
Nu va fi nimeni să-ți răspundă
Căci toți vor fi prea îndurerați să-ți
răspundă
Dar, oare,
De ce te-am iubit?
Odată chiar te-am iubit
Însă tu ai rupt acest șir de sentimente
Frumoase, pline de viață
Căci noi le dădeam viață cu iubirea
Pe care ne-o purtam
Iar acum, ție poate ce-ți pare rău
Dar eu ...încă te iubesc.

Liliana Reszler, clasa a VII-a C

Luna mai

Culoare

Frumoasă, înmiresmată
Trezește, mângâie, încălzește
Luna mai este minunată
Înflorind.

Lara Avram, clasa a VII-a C

Bucuria

Mai

Caldă, frumoasă, vie, binecuvântată
Se joacă, vine, aleargă
Este luna florilor multicolore
Cugetând.

Teodora Lazar, clasa a VII-a C

Mai, o explozie de culori

Mai

Mai,
Caldă și în sorită
Iar se apropie, vine, este aici
Vacanța cea de neuitat
Cea de vară.

Diana Domnița, clasa a VI-a A

Luna mai

Mai,
Înmiresmată, colorată
Radiază, înflorește, colorează
Aduce fericire oamenilor buni
Minunata.

Renata Rettegi, clasa a VI-a C

Luna dorințelor împlinite

Mai
Frumoasă, călduroasă
Ne uimește, farmecă, vrăjește
Este luna dorințelor împlinite
Venind.

Flavia Filip, clasa a VI-a A

Vine și ea

Că tare ne-a fost dor
Cu chipul de albastru
Și cu sufletul dogoritor
Aducând cu ea acum
O paletă de culori
Ca să stropească c-un furtun
Natura colorând-o în mii de nuanțe
De-un verde crud sau pal
În sute de culori de roz
Și dând animalelor speranțe.
Apa iar a dezghețat
Iar acum este de-un cristal curat.
Și tot pictând și desenând
Sufletul omului încălzind
Paleta din mână și-a scăpat
Florile, stropindu-le cu picuri de alb-mat
Simfonia de culori,
Ce pe toți ne-a uimit
Se va reface la anu'
Tot așa de grozăvit!

Florina Dan, clasa a VI-a A

Cea mai frumoasă lună

Mai,
Caldă, frumoasă
Încălzește, înveselește, învie
Este cea mai frumoasă lună!
Flori.

Claudia Vălenaș, clasa a VI-a B

Mai, o explozie de culori

Albastrul senin al cerului este tăiat de o rândunică voioasă ce-și caută cuibul. Mingea de foc abia se ridică din adâncul pădurii, împăștiind raze de lumină ce mângâie natura.

În liniștea tainică a dimineții răsună zumzetul albinelor ce lucrează de zor, harnice. Un ciripit sfios dă viață orchestrei de sunete și cânturi, ce înveselesc natura. Copacii se mândresc cu splendida coroană de flori ce împrășteie miresme îmbătătoare. Un univers de culoare te înconjoară de pretutindeni. Verdele crud al ierbii este presărat de bănuții aurii, ce strălucesc în lumina soarelui. Pare o pictură făcută de mâna celui mai iscusit artist. O pictură ce prinde viață, un mănunchi de vise împletite cu speranță, o oază de lumină și vitalitate...un abis de culori fără de sfârșit.

Mingea cea fierbinte se rostogolește pe bolta cerească, scufundându-se încet în limitele orizontului. Miile de culori se pierd în atmosfera serii. Luna, precum o regină măreață, se ridică, împrăștiind sclipiri argintii. Glasul naturii se pierde în liniștea noății, fiind acoperit de freamătele pădurii suflate de vânt.

Natura adoarme, și o dată cu ea, adorm culorile ce dau atâta armonie și viață lumii întregi.

Lara Avram, clasa a VII-a C

Luna mai pe strada mea

A sosit și luna mai, vai, ce bucurie. Florile au înflorit și copacii au înverzit. Pe alee, un copac se tot mândrea:

- Eu sunt cel mai mare, eu sunt cel mai tare! Sunt cel mai înalt și ofer umbră trecătorilor obosiți.

Într-adevăr, un copac minunat. Este înalt, de zici că nu se mai sfârșește. Are frunze late și niște flori albe, minunate.

- Ești mare și tare, dar și des. Frunzele tale împiedică razele aurii ale soarelui să îmi ajungă la petalele mele galbene.

- Nu e vina mea că ești mică, mai crește și tu puțin!

- Nu pot, dar nici nu vreau! Dacă aș fi mai mare, nu aș mai simți mireasma și albinele muncitoare și jucăușe nu m-ar mai poleniza. Fluturașii colorați nu s-ar mai opri pe la mine.

-Hei, voi doi! Nu vă mai certăți! mai bine v-ați pune unul în pielea altuia!

Numai tufișul cel înțelept poate să oprească discuțiile aprinse dintre cele două vietăți.

Și cam asta ar fi o secvență dintr-o zi petrecută pe strada mea jucăușă și plină de culori și miresme minunate.

Roberta Mic, clasa a VI-a C

Luna mai, luna florilor și a culorilor

O dată cu sosirea lunii mai, primăvara își scoate la iveală toate frumusețile, arătându-i omului pentru ultima oară în acest an minunatul spectacol al naturii.

Pe câmpia largă, un roi de fluturi colorați își mișcă aripioarele, formând o cortină mare care urmează să se deschidă în curând. Mulțimea nemărginită de oameni privește cu sufletul la gură, așteptând cu emoție să înceapă spectacolul primăverii.

Cortina se deschide, fluturii zboară în depărtări, mișcându-și aripile multicolore și dând strălucire cerului pe nserate.

Scena verde este plină de florile gingașe ce-și scutură agale pălăriuțele pe ritmul vioi al muzicii. Apoi, ca într-o poveste fantastică își scot rădăcinile din pământ, începând să danseze. Rochițele lor colorate se învârt în timpul piruetelor elegante, formând umbreluțe deschise pe fundalul rozliu al apusului de soare.

Când se schimbă muzica, revin și fluturașii ce se prind într-un cerc împreună cu florile, ridicându-le până-n văzduhul înalt al cerului. Culorile lor minunate par a fi luate de pe tabloul unui pictor.

Fluturii coboară lin, le lasă pe flori înapoi pe pământ, apoi iar se grăbesc să formeze acea cortină minunată.

Teodora Lazar, clasa a -VII-a C

Foto: Beatrix Kovacs, clasa a IX-a A

Primăvara, bucurie și speranță

După multe zile lungi și mohorâte de iarnă, într-o dimineață, o rază de soare mi-a bătut ușor în geam.

M-am îmbrăcat degrabă și am ieșit în grădina din spatele casei. Parcă se întâmplase ceva magic! În aer se simțea o adiere ușoară cu miros de flori ce venea parcă dintr-o altă lume. De atunci, în fiecare zi, o zână nevăzută transformă cu bagheta ei fermecată întreaga natură.

Încet, încet toate s-au trezit la viață. Zâna Primăvara își împletea cosițe din florile îmbobocite ale copacilor, din verdeața proaspătă a ierbii își țesea o rochie minunată. Păsărele abia sosite, după o lungă călătorie ne încântă auzul cu melodii minunate, iar copiii sunt voioși și plini de energie.

Pe unde trece adierea caldă a Primăverii, totul se trezește la viață, îmbrăcând haină nouă, semn că speranța nu moare niciodată.

Bianca Nedele, clasa a VII-a C

Mai, luna bucuriei și a speranței

A sosit luna mai! Este un adevărat prilej de bucurii și zâmbete! Toată natura parcă e în sărbătoare!

Soarele se înalță din zori de zi mai iute ca niciodată, aruncând cu razele sale lumină și căldură peste pământul umed, udat de roua rece de dimineață, ce lucește precum diamantele. Prin iarba verde și crudă mișună sute de vietăți, dornice să înceapă un nou drum, o nouă viață. Mugurii au explodat în frunze și flori, care mai de care mai înmiresmate și mai delicate. Narcisele, zambilele, lalelele, lăcrimioarele, prințese ale primăverii, și-au deschis bobocul gingaș și au lăsat parfumul lor amețitor, purtat de briza melodioasă a primăverii. Pădurea și dealurile sunt de un verde proaspăt, totul se construiește într-un tablou vesel și colorat, pictat pe fondul albastru deschis al cerului fără-fără de nori. Păsările își etalează trilurile încântătoare.

Oamenii gospodari sunt dornici să-și înceapă treburile prin gospodării încă de la primele cânetece ale cocoșului.

Luna mai este nu doar o lună dintre celelalte douăsprezece, este un cântec de bucurie și veselie, un tablou de culori vii și un parfum proaspăt de flori.

Mai este o explozie de culoare și de voie bună! Bine ai venit!

Claudia Badar, clasa a VII-a C

Vine vara!

Suntem la sfârșitul primăverii! Sfinșii muguri au înflorit de mult timp. Copacii și-au recăpătat magica și frumoasa coroană. De acum ne gândim la vară, cel mai cald anotimp din an!

Soarele va fi mai luminos și mai puternic oricând. Copiii se vor juca bucuroși pe afară. Pădurile vor fi pline de animale fericite. Cerul cel înnorat își va arăta veșnicul albastru. Petalele florilor vor străluci pătrunse de razele solare. Va veni și vacanța cea mult așteptată de copii!

Deja li se duce gândul la sunetul valurilor, la briza ce le va adia părul atunci când vor fi la mare sau la munte.

Este un tărâm de vis, tinutul magic unde toate dorințele se împlinesc, dar până atunci, elevii trebuie să învețe și să studieze la instrument pentru ultimele săptămâni de școală, deoarece doamna Primăvară încă mai stă pe la noi.

Flavia Filip, clasa a VI-a A

Florar

Luna Mai, cunoscută în folclor sub numele de Florar, reprezintă pentru majoritatea dintre noi trezirea cu adevărat a tuturor simțurilor. Pentru unii, aceasta înseamnă agitația și munca fără odihnă pe ogoare și-n grădini sau alături de turmele de oi și cirezile de vite. Pentru alții, Mai înseamnă deja primul pas făcut spre vacanța de vară – pregătiri și vise și, desigur, promisiunile de genul "vacanța asta citesc toate lecturile obligatorii/fac exerciții la mate/studiez mai mult".

Luna lui Florar are un farmec aparte, care o deosebește de restul lunilor din an. Uitați-vă prin jur: lumea pare mai fericită, are mai mult chef de viață. Razele soarelui, florile de cireș, temperatura perfectă și ziua atât de lungă aduc un zâmbet chiar și pe cele mai încruntate fețe. Dacă nu știați, nicio altă lună din an nu începe în aceeași zi ca a cincea lună din an.

O variantă a originii numelui lunii Mai ne spune că provine de la numele zeiței fertilității, Maia, care era sărbătorită în această perioadă a anului. Poetul roman Ovidiu spune însă că *Mai* provine din latinescul "maiores", ce înseamnă "bătrâni, vârstnici", următoarea lună, *Iunie*, venind ca un antonim provenit din cuvântul "iuniores", adică *tineri*.

Se spune că luna Mai este simbolizată de lăcrămioare, a caror nume inițial a fost "lillium convallium", care înseamnă *crinul din vale*, nume dat de către călugari și inspirat din *Cântecul lui Solomon*. Numele științific de astăzi este "convallaria majalis", "convallaria" însemnând "vale" și "majalis" fiind "luna Mai".

O frumoasă legendă a făcut privighetorile să devină păsările lunii Mai: se spune că prima lăcrămioară era îndrăgostită de o privighetoare, dar, deoarece, era timidă, se ascundea în iarbă pentru a asculta frumoasele cântece ale păsării. Acest lucru a însingurat-o pe privighetoare, jurând că nu va mai cânta niciodată, dacă lăcrămioarele nu vor răsări în fiecare lună de Mai, pentru a fi admirate de întreaga lume.

De asemenea, luna Mai este o adevărată gazdă pentru diverse sărbători: Ziua Internațională a Muncii, Ziua Internațională a Tineretului, Ziua Mamei în SUA, Australia, Danemarca, Chile, Cuba și încă alte zeci de țări, precum și multe sărbători cu tentă religioasă.

Fiecare lună își lasă amprenta pe noi într-un fel sau altul. Aceasta readuce în viețile noastre plăcerile uitate în timpul iernii: înghețata, sandalele și tricourile cu mânecă scurtă, cuburile de gheață din pahare și terasele răsărite peste noapte precum ciupercile după ploaie. De aceea, putem spune că luna Mai este un amalgam de noi senzații și aventuri.

Jessica Boltya , clasa a IX-a A

Codrii au dispărut... dar unele obiceiuri ieșite din umbra lor mai dăinuie încă, ascunse sub o altă formă. Printre ele se află și vechiul dans de întâii mai, care, transformându-se, a devenit tradiționala sărbătoare a asociației femeilor, sau, după cum i se mai spunea prin partea locului „procesiunea femeilor”: ea avea loc chiar în după-amiaza în care începe această povestire.

Pentru locuitorii mai tineri ai satului Marlott, procesiunea era un eveniment de seamă, cu toate că cei care luau parte la ceremonie nu înțelegeau adevăratul ei tâlc. Originalitatea acestui obicei nu consta atât în procesiune și în dansurile tradiționale la fiecare aniversare, cât în faptul că la procesiune nu puteau lua parte decât femei. La asociațiile de bărbați, asemenea ceremonii, deși pe cale de dispariție, erau mai puțin originale. Pe de altă parte, din pricina timidității înnăscute a sexului slab sau din pricina unei atitudini batjocoritoare a rudelor de sex opus, asociațiile feminine care mai rămăseseră (dacă mai existau și altele în afară de cea din Marlott) pierduseră mult din ceea ce forma scopul și strălucirea lor. Doar asociația din Marlott mai sărbătorea încă „Cerealia”. Această asociație se menținuse de-a lungul secolelor; ea continua să existe dacă nu ca asociație cu scopuri practice, cel puțin ca o confrerie.

Femeile care mergeau în procesiune erau îmbrăcate în alb, amănunt ce amintea veselia zilelor de altădată, când luna mai era sinonimă cu bucuria, când deprinderea de a fi preavăzător nu apucase încă să reducă emoțiile la o mediocră monotonie. Prima parte a ceremoniei consta într-o procesiune în care femeile înconjurau satul înșiruite două câte două. În lumina soarelui, siluetele se profilau pe fondul verde al gardurilor sau al fațadelor acoperite cu iederă dantelată și închipuirea parcă se confunda cu realitatea însăși. Deși întreaga procesiune era îmbrăcată în alb, nu se vedeau nici măcar două nuanțe de același fel. Unele rochii erau de un alb aproape pur, altele de o paloare azurie, iar rochiile purtate de femeile mai în vârstă (care pesemne că stătuseră împăturite ani de-a rândul) aveau o nuanță gălbuie și erau croite în stil georgian.

Dar rochiile albe nu erau singura trăsătură distinctivă a celor din procesiune; fiecare femeie sau fată ținea în mîna dreaptă o ramura de salcie cojită, iar în mîna stîngă un buchet de flori albe, pe care le culesese ea însăși, după cum tot ea însăși își curățase ramura de salcie.

În rîndurile procesiunii mai pășeau și câteva femei mai în vârstă, bătrâne chiar, care cu părul lor cenușiu și aspru și fețele lor zbârcite — pecete neiertătoare a vremii și necazurilor — păreau aproape groțști în mijlocul acestei veselii — groțști și patetice. Erău ființe trecute prin viață și pline de griji, pentru care clipa resemnării se apropia din ce în ce; și totuși aceste femei ți-ar fi putut spune mult mai multe, căci mult mai mult ai fi avut de discutat cu ele decât cu tinerele lor tovarășe. Dar să lăsăm bătrînețea și să ne întoarcem către acelea în ale căror piepturi viața pulsa puternic și fierbinte.

Într-adevăr procesiunea era în mare parte formată din fete tinere, cu părul bogat, reflectând în lumina soarelui toate nuanțele de blond, castaniu și negru. Unele aveau ochi frumoși, altele aveau frumos nasul, gura sau trupul, dar puține erau frumoase din cap până-n picioare, poate chiar niciuna. Erau fete simple de la țară, neobișnuite cu privirile insistente ale publicului; acum, sub ochiul stăruitor al spectatorului, ochi care nu iartă, căutau zadarnic expresia nimerită a buzelor și o ținută potrivită a capului, în zadar încercau să se descotorosească de timiditate și să arate firesc.

Acelasi soare le încalzea pe toate, dar fiecare din ele mai avea și câte o mică rază de soare care îi mângâia sufletul — un vis, o dragoste sau o bucurie, sau cel puțin o speranță firavă și depărtată care abia pâlpâia, dar care totuși nu se stinge, căci speranța nu se stinge niciodată. Toate erau deci mulțumite și multe dintre ele chiar fericite.

(Thomas Hardy, *Tess d'Urberville*)

Linia ca element de limbaj plastic

Prof. Iulia Dascălu
Scoala nr. 1-Loc. 1 Decembrie
Jud. Ilfov

Linia sau ductul este urma lasată de un punct în mișcare. Din punct de vedere semantic, linia se prezintă în ipostaze diferite: linie de orizont, de cale ferată, graniță, linie aeriană, linie telefonică.

Linia plastică este un mijloc de redare a expresivității. Geneza ei este un punct pe o suprafață.

De exemplu dacă așezăm un creion pe o foaie de hârtie obținem un punct, iar dacă mișcăm creionul în sensuri diferite obținem un ansamblu de linii. Așadar linia este constituită dintr-un șir de puncte justapuse. În artele plastice, ea oferă posibilități de exprimare grafică, fiind semn și simbol, cu semnificații și expresivități diferite. Ca semn, linia servește comunicării, sugerează idei, redă diferite obiecte și elemente din natură, indică un anumit lucru, sau poate reprezenta ceva. Are darul de a contura caracteristicile obiectelor desenate.

În realitate linia are rol de ornament; este prezentă în natură la zebra, tigrii, pești, frunze, flori, dar și la formele create de om în imprimeuri, cusături, țesături, obiecte de ceramică sau uz caznic.

Linia este identificată și ca linie- obiect: ramurile copacilor, liniile de cale ferată, firele de telegraf. Linia posedă aceleași stări potențiate explozive și spațiale asemenea punctului plastic, devenind simbol al dinamicii și al mișcării.

Copiii văd în mediul înconjurător diferite obiecte, ființe sau fenomene care sunt conturate cu ajutorul unor linii imaginare pe care le pot reda într-un limbaj propriu.

Prin exercițiul-joc "Imită și compară" am urmărit formarea capacității de a trasa linii folosind diferite obiecte: stiloul, creionul, pensula, degetele, bețișoarele, etc. După obținerea liniilor elevii le observă, le analizează și le compară. Acestea sunt după criterii clar stabilite: linii groase, linii subțiri, linii curbe, linii frânte, etc.

În scopul formării deprinderilor de a trasa linii cu ajutorul pensulei am propus elevilor subiectul "Mușetelul". Le-am sugerat să marcheze punctul central al florii și să coloreze printr-o mișcare circulară, să traseze petalele prin linii drepte dispuse în jurul miezului, iar frunzele să le realizeze ameninând cu degetele diferite forme și grosimi. În trasarea liniilor, pensula se ține cu vârful înainte.

Pentru obținerea liniilor curbe am avut subiectul *Ghemul*. Elevii au așternut o pată de dimensiuni mici care să fie înconjurată de linii trasate circular, fără să se apese și fără să se ridice pensula de pe suport.

Expresivitatea unei linii este dată și de aspectele subiectului dat. De exemplu linia folosită în realizarea unui copac desfrunzit redă lupta dintre copac și vânt. Într-o compoziție în care se realizează o pânză de păianjen, linia folosită pentru copac nu are ce căută deoarece se știe că pânză de păianjen este firavă și delicată.

Liniile expresive care să anime o suprafață se obțin printr-un procedeu care folosește ca materiale de lucru un tipar, acuarele și pensulă. Tiparul se fixează bine și se aplică culoarea cu pensulă. Procedul se repetă până când întreaga suprafață este acoperită cu linii. Acestea pot fi de diferite culori sau dimensiuni.

O altă tehnică de lucru este tehnica cerii (trasarea liniilor cu lumânarea de orice tip). Peste liniile astfel obținute se aplică culoare. Culoarea trebuie fie intensă pentru evidențierea contrastului. Pe suprafețele unde am folosit lumânarea, culoarea nu se prinde, iar liniile apar colorate deschis. Surpriza creată este plăcută și dorința elevului de a crea ceva nou crește, ducând la perfecționarea tehnicii.

În momentul în care elevii dispun de un bagaj de cunoștințe bogat și au deprinderi și priceperi de a lucra la un anumit nivel de dezvoltare, la tema referitoare la linie sunt propuse subiecte care oferă libertatea realizării unor compoziții non-figurative care să fie interpretate în funcție de sentimentul transmis.

Foto: Beatrix Kovacs, clasa a IX-a A

*Liceul de Artă
Baia Mare*

Tresare gândul...

<http://www.didactic.ro/revista/tresare-g>

**Foaie literară (online)
Nr. 5(anul III)/mai 2011
ISSN 1844 -6639**

Coordonator: prof. Anca Sabo

**Imagine: Nicoară Cerasela, clasa a VII-a C
(Coperta I și coperta IV)**